

Λίγα λόγια για το ζήτημα της αλληλεγγύης.

Ορίζουμε την αλληλεγγύη σαν μία κοινωνική σχέση που ανέκαθεν υπήρχε διάχυτη στο κοινωνικό πεδίο. Με διαφορετικούς κώδικες, κίνητρα και στόχους. Με διαφορετική μεθοδολογία και επεξεργασία.

Δεν θα σταθούμε στην αλληλεγγύη που εκφράζεται με εθνολογικά κριτήρια, ούτε σε αυτήν που πηγάζει από την "συμπόνοια" και τη λύπηση και εκφράζεται κατά κόρον από την αστική τάξη, με τη μορφή της φιλανθρωπίας.

Στο παρόν κείμενο μας ενδιαφέρει να αναδείξουμε την αλληλεγγύη εκείνη που εχθρεύεται την κυρίαρχη τάξη πραγμάτων, που αποτελεί απελευθερωτικό εργαλείο στα χέρια των αγωνιζομένων. Που δημιουργεί ξεκάθαρες σχέσεις μακριά από πολιτικές σκοπιμότητες και ιδιοτελείς σκοπούς.

Η επαναστατική αλληλεγγύη δεν νοείται αποκομμένη από ένα συνολικότερο σχέδιο που αποσκοπεί στην καταστροφή του υπάρχοντος.

Δεν αποτελεί ιδεολογία ούτε θέτεται με αντικειμενικούς όρους δημιουργώντας με αυτόν τον τρόπο στερεότυπα και πρότυπα συμπεριφοράς. Επεξεργάζεται εκάστοτε το ζήτημα της αιχμαλωσίας εξετάζοντας τους όρους, τη στάση και τις συνθήκες υπό τις οποίες συνέβη.

Δεν διαπραγματεύεται το ζήτημα της απελευθέρωσης ούτε αναλώνεται σε μεταρρυθμίσεις μέσω των οποίων νομιμοποιείται το ίδιο το καθεστώς της ομηρίας. Κατακτιέται ως στάση ζωής στα ανταγωνιστικά πεδία της καθημερινότητας και προσφέρεται ανιδιοτελώς.

Ενδυναμώνεται όταν είναι αμφίδρομη και δεν είναι επιλεκτική. Ξεκαθαρίζοντας με αυτόν τον τρόπο ότι δεν αποτελεί μια προνομιακή σχέση αλλά μια επαναστατική πρακτική. Νοηματοδοτείται όταν δεν προσφέρεται απλόχερα προς κάθε κατεύθυνση αλλά καθιστά ξεκάθαρους τους όρους και τα κριτήρια εκείνα που σηματοδοτούν την διάχυσή της.

Εκφράζεται πολύμορφα, χωρίς να έχει οριοθετημένες πρακτικές, συγκεκριμένη μεθοδολογία και ετεροκαθοριζόμενη κλιμάκωση. Συλλέγει τις αδυναμίες και τις ελλείψεις του παρελθόντος απολογίζοντάς τις. Βγάζοντας συμπεράσματα που καθιστούν το μέσο ακόμα πιο αιχμηρό, δημιουργώντας παράλληλα ένα ανοιχτό πεδίο επικοινωνίας και αξιολόγησης.

Για την σύλληψη του αναρχικού Πολύκαρπου Γεωργιάδη.

Τα ξημερώματα της Παρασκευής 16/4/04 συλλαμβάνεται ο αναρχικός Π. Γεωργιάδης με την κατηγορία της τοποθέτησης εμπρηστικού μηχανισμού σε αυτοκίνητο ιδιωτικής ασφάλειας στη Θεσσαλονίκη. Τα μμε θριαμβολογώντας κάνουν λόγο για επικίνδυνο βομβιστή ενώ παράλληλα η αντιτρομοκρατική υπηρεσία εισβάλλει σε σπίτια συγγενών και φίλων. Ο ίδιος αρνείται τις κατηγορίες εξαρχής, δημοσιοποιώντας παράλληλα την αναρχική του δραστηριότητα. Ο σύντροφος προφυλακίζεται στις φυλακές Κορυδαλλού.

"...Το γεγονός ότι η υπερασπιστική μου γραμμή βασίζεται στην 'σκευωρία', δεν σημαίνει ότι καταδικάζω ενέργειες επαναστατικής βίας. Ποτέ δεν υπήρξα πασιφιστής.

Αντίθετα είμαι υπέρμαχος της βίαιης και επαναστατικής κατάρρευσης του υπάρχοντος με κάθε μέσο..."

"...Δηλώνω απερίφραστα ότι δεν θα υπογράψω καμία συνθήκη ειρήνης με την εποχή μου. Θα συνεχίσω να πορεύομαι με τις αξίες της ενεργούς αντίστασης, της αλληλεγγύης, της ατομικής ευθύνης και αξιοπρέπειας, της ελευθερίας (όχι μονάχα ως σκοπού αλλά και ως μέσου) και της Δύναμης.

Βλείνης της δύναμης που θα βρισκεται σε συνεχή και αδιάκοπο πόλεμο με κάθε εξουσία μικρή ή μεγάλη. Βλείνης της δύναμης που δεν μπορεί να εγκλειστεί σε κελιά, φυλακές, ιδρύματα και στρατόπεδα. Βλείνης της δύναμης που θα παραμένει νυν και αεί όπλο στα χέρια των καταπιεσμένων και των αντιστεκόμενων..."

Π. Γεωργιάδης

Το ζήτημα της αλληλεγγύης δεν κλείνει εδώ. Αποτελεί σημείο αναφοράς στον αγώνα ενάντια στην κυριαρχία και τους υπερασπιστές της. Βασιζόμενη στο αδιαχώριστο θεωρίας και πράξης, προκρίνουμε την αντιπληροφόρηση με αυτοοργανωμένα-αντιθεσμικά μέσα ως εργαλείο ενημέρωσης και το σαμποτάζ ως εργαλείο πραγμάτωσης του λόγου και των επιθυμιών μας.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟ ΤΟΥ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ Π. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ
ΝΑ ΑΝΑΖΟΠΥΡΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΒΕΤΙΕΣ ΤΟΥ
ΔΙΑΧΥΤΟΥ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΟΥ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟΥ**

ΠΥΡΗΝΑΣ ΔΙΑΧΥΣΗΣ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ